

Työläisnaiset, hereille ja toimintaan!

Voi, jospa kaikki työläisnaiset, tulevaisuuden proletaarien äidit käsittäisivät mikä tuho uhkaa meitä ja meidän lapsiamme siinä mustassa taantumuksen aallossa, mikä hurjan hyökyläineen tavoin vyöryy yli mantereen. Niin ei työläisnaiset — äidit — voisi toimetonna sen tuhon saapumista odottaa. Vaan he nousisivat ja rientäisivät kaikki yhdessä käsi kädessä, olka olkaa vasten kaikella sillä tarmolla ja uhraavaisuudella minkä nainen, ihmiskunnan äiti, uuden elämän luojat yksin omaavat, rakentamaan sulkua sen mustan taantumus-aallon tielle. Työläissisko, ken lienekin, niin senhän tietänet, että juuri parhaillaan on kongressin hyväksyttäväksi esitetty mitä taantumuksellisimpia ja julmimpia kiristyslajeja ja jos ne lait, joita taantumukselliset senaattorit yrittävät kuumeisella kiireellä saada hyväksytyiksi, tulevat laiksi, niin silloin ei yhdenkään Amerikan työtätekevän luokan jäsenen vapaus, olkoonpa hän sitten kansalainen tai ei-kansalainen, ole turvattu. Näitten näin-sanottujen kapinalakien avulla, jos ne tulevat hyväksytyiksi, työläiset voidaan pakottaa kapitalistien ja teollisuusparoonien rajattoman riiston ja kokonaan tunnottoman mielivallan alle. Sillä jos työläiset väikkapa kuinka armottoman taloudellisen puristuksen ja epäinhimillisten olosuhteitten pakotuksesta yrittäisivät lakon tai jonkun muun järjestäytymisen avulla hankkia itselleen inhimillisen elämän mahdollisuuksia, niin, silloinhan heiltä näitten kapinalakien avulla voitaisiin riistää kansalaisoikeudet ja karkottaa heidät maasta, tuomita 20 vuodeksi vankilaan, asettaa ammuttavaksi tai karkottaa jollekin asumattomalle saarelle. Tuonsuuntaisahan ne kiristyslakesitykset ovat ja ei ole epäilemistäkään etteikö nämä lait tule hyväksytyiksi, jos ei järjestyneet työläiset kautta maan nouse kaikella voimallaan vastustamaan taantumuksellisia ja kaikkia ihmisoikeuksia alaspolvevien lakiesityksien hyväksymistä. Siispä työläis-siskot, jos teille on oma ja lastenne vapaus riistään merkityksestä, niin nyt on aika yhtä ainoata **••••• hukata** toimettomuuteen, vaan meidän on nouseva, nouseva ja riennettävä kiireesti järjestyneitten työläisten taistelurintamaan ja lujitettava taistelurivit niin voimakkaiksi, että me voimme voitokkaasti taistella riistäjäimme kiristysuunnitelmia vastaan. Ja väikkapa he, riistäjäimme, saisivatkin hyväksytyiksi kansanvapautta kahlehtivat kiristyslakinsa, niin he eivät voi sortotoimenpiteitään panna täytäntöön jos me työläiset järjestyneenä joukkona seisomme yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta. Jos järjestyneiden työläisten lukumäärä ko-

(Jatkoa toisella sivulla)

Eilen ja tänään

(Maxim Gorjkij)
Eilen oli suuri valheen päivä — sen vallan viimeinen.
Muinaisuudesta lähtien ihmiset ovat hämähäkkien tavoin kutoneet, lanka langalta, vaivaloisesti hävettävän porvarillisen elämänsä karkeaa kangasta, lisäten siihen alinomaa yhä paksumpia valheen ja himon kuteita. On pidetty aivan koskemattomana totuutena kyyneillistä, pistävää valhetta, että ihmisen on ravittava itsensä naapurin hiellä ja verellä ja että tuotantovälineitä — hänen aseitaan taistelussa luontoa vastaan — on käytettävä välikappaleina kanssaihmisen sortamisessa.
Ja eilen kuljimme me tätä tie-

tä aina mailmansodan hulluuteen saakka, jonka kauheat, punaiset liekit yhtäkkiä valaisivat vanhan, mieluisan valheen hirtittävän perinpohjaisen alastumuuden — ja nyt me näemme vanhan mailman vapisevan perustuksiaan myöten, sen pimeät luolat tulevat päivän valoon ja sokeatkin alkavat nähdä tapahtumain koko kauheuden.

Tänään lähestyy hetki — ja jonyt on, jolloin eilispäivän valheet asetetaan tilille.

Se mitä tapahtuu, on kamalata, mutta kaikki on luonnollista ja käsitettävissä. Eikö ole luonnollista, että vallanhimon

(Jatkoa toisella sivulla)

Kiinalaisten työläisnaisten asemasta

(Mr. Paul Patton Parisin mukaan, joka on toiminut opettajana Kiinassa useita vuosia ennen ja jälkeen viimeisen vallankumouksen.)

Kiinalainen työläinen nainen työskentelee 12 tuntia päivässä, 80 tuntia viikossa ja hänen tavallinen keskimääräinen palkkansa on noin 35 senttiä päivältä. Työpaikoilla ei ole minkäänlaisia suojeluseinoja hänen henkensä turvaamiseksi eikä tapaturman sattua hän saa minkäänlaisia korvausta työnantajilta tai valtiolta. Hän ei kuulu mihinkään työväenjärjestöön eikä hänellä ole siis luokkatoveriensakaan puolelta mitään turvaa eikä tukea. Viime aikoina tehdyt paljastukset kiinalaisten työläisnaisten oloissa ovat mitä kammottavimpia.

Nais- ja lapsityö on aina ollut yleinen Kiinassa. Ennen teollisuuden kehitystä he työskentelevät pelloilla ja kodeissa. Lapsen toimien m.m. elävänä "variksenpelättäinä" seisoo peltojen keskellä ja leyhytellen käsiään ja kirkuen lintujen pelotukseksi. Tämä ei suinkaan ollut helppoa työtä, vaan mitä sääliäntä orjuutta, mutta kuitenkin se oli oleskela ulkoilmassa. Kun boxeri-kapinan jälkeen kiinalaiset sekä ulkomaiset kapitalistit alkoivat perustamaan teollisuuslaitoksia kaikkii Kiinan suurempiin kaupunkeihin, kulkeutuivat nais- ja lapsityöläiset pelloilta tehtaiden komeroihin raatamaan edellämaituilla palkoilla kurjia, elämää tuhoavissa oloissa. Nykyään työskentelee naisia Kiinan eri teollisuuslaitoksissa useita satoja tuhansia; Shanghaissa yksistään on noin 50,000 nais- ja lapsityöläistä.

Kaikkia Kiinan puuvillatehtaissa työskentelee melkein yksinomaan naisia ja lapsia 8-vuotiaasta ylöspäin. Heidän työpäivänsä on 12-tuntinen ja työviikko 7-päiväinen; lepopäiviä heillä on ainoastaan kaksi vuodessa, helmikuun alussa, uuden vuoden aikaan. Palkat ovat aivan rikollisen alhaiset, vaihdellen ne naisille ja lapsille yhtäläisesti 50 sentistä kuukaudelta — siihen lasketuna ruoka — \$5—\$8 kuukaudelta (ilman ruokaa). Niillä seuduilla missä elinkustannukset ovat korkeammat, maksetaan hiukan korkeampi palkka. Joka tapauksessa palkkaa maksetaan juuri sen verran että nuo orjattaret pysyvät hengissä ja työkunnossa, Vaatteisiin, kunnolliseen asuntoon ja minkäänlaisiin mukavuuksiin ei heidän palkastaan riittä, se menee kaikki ravintoon. Kuukauden ruoka maksaa keskimäärin noin \$4—\$6 kuukaudelta, kolmelta kehnolta aterialta päivässä.

Onnettomuuksia ja tapaturmia sattuu tuhkatheään tehtaissa, tarpeellisten remmien ja koneiden suojusten puutteessa, mutta kun työläiset eivät ole

(Jatkoa toisella sivulla)

TEHTAAN TYTTÖ.

*Kaduilla Tampereen löi silloin leikkiään,
kun varhaislapsuus edessä ol' sen,
myös sitte samat kadut nälässään
hän kulki leipäpala kerjäten.*

*Mont' surua jo lasna koki hän,
kun yrmein silmin aina katsottiin,
ja monet varjopuolet elämän
sen sydämeen, kuin käärme pisti niin.*

*Mutt' viikot sentään vierii, vuodetkin
ja varsi varttui vihdoin tyttösen.
Sen posket puhkes punaruusuhiin
kevättä silmät hehkui, leimuten.*

*Vaan köyhyys paennut ei sittenkään
ei turvaa missään orjalapsonen
hän saanut. Tehdasselämään
tie kulki, sehän turva tuhanten.*

*Sihisi hihnat, rattaat ryski tahtiaan
ja kone ulvoi, niinkuin uhaten.
Siell' lauloi tyttö murhelaulujan,
kuolema kulki häntä seuraten.*

*Jo salkovarsi kuihtui kumaraan,
katosi punaruusut poskien
ja tauti jäyti yhä rinnassaan
sen tytön sielun, ruumiin murhaten.*

*Niin synkkä oli eessä elon tie,
se aina aamuin johti tehtaaseen;
se monen monta kalmistohon vie
ja syksyn varjot luopi sydämeen.*

*Ja tauti kiihtyy, kiihtyy, kas se, oi,
niin kipeästi koskee — huokaus
huulilta nousee — kuolon kutsu soi, —
min' sulle tarjoan, on pelastus!*

*Kylmänä tyttö lepää vuoteellaan,
ei valitusta enää kuulu, ei,
ei käske kapitaali orjanaan
min' kerran tuoni kalmistohon vei.*

M. Rutanen.